

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ere, & in suos non vti liberalitate, quæ virtus est principum præcipua. Sed tum inuito duce, pacem cum rege Franciæ Flandrenses inibant: quæ mirum in modum displicuisse fertur Anglicis, prætendentibus, non esse fœdus, sed iugum perpetuæ seruitutis. Interea dum dux in Leodienses mouet, occiderat enim Wilhelmus de Arberg Ludonicum Leodiensem episcopum, ducem de Borbonio, filium suum connisus in locum surrogare, tota mole belli illi occurritur. Sed iam capitanei ducis, priusquam ille aduentaret, ceperunt oppidum sancti Trudonis: Obsidetur Leodium. Interim capitulum permissa sibi libera eligendi facultate, Iohannem de Horne baronem, obseruantialem Ordinis Minorum fratrem, elegerunt episcopum. Communitates trium in Flandria urbium primariarum, patre Maximiliano non requisito, hoc agunt, vt despondeatur Delphino Franciæ Margareta filia ducis & Mariæ de Burgundia: his pactis, vt proles mascula ex his prouentura, succedat in Burgundia, Arthesia & ceteris comitatibus, quos in Francia pro se & suis heredibus tenuisset dux Burgundiæ Karolus. Hæc tamen in primordio magis concepta, quàm conclusa, fuere.

CAPVT XXX.

Maximilianus dux, conuocato terræ concilio apud Alostum, quæ à rege Franciæ in perpetuum fœdus offerebantur, audiuit omnia mense Decembri. Mox de consensu concilij sui approbavit, & solennes ex suis oratores remisit in liberam ciuitatem Atrebatensem: vt quæ pridem in eo loco fuere concepta, nunc certis adhibitis modificationibus, ad plenum concluderetur. Erant oratores ex Flandria abbates quinque, cum militibus & militaribus eius regionis. Articuli verò plurimi, super dotalijs, & medijs temporis terrarum statibus,

& super casibus qui prospici poterāt, vt omniquaquē re-
 bus consultum videretur, concepti fuēre, qui tum placu-
 erunt. Verū cū rex ex conuentione remitteret solen-
 nes nuncios, qui puellam deducerent in Franciam illius
 gentis moribus educandam, data est in manus comitis de
 Belloioco, & coniugis suae, quae filia erat regis Ludouici.
 Sequuta est illam Katharina de Geldria, Adolphi ducis
 filia, postea data coniunx Renato duci Lotharingia.
 Dux Maximilianus iniquo tulit animo, filiam duci in
 Franciam: sed ea qua cetera tum facilitate permisit.
 Indignatus tamē Flandrensibus, rediit in Antuerpiam.
 Tum gubernationem filij fertur suasu concilij permisis-
 se cognatis de materno sanguine, Philippo de Raue-
 steen, Philippo de Beuers, de Genthusen, & de Rape-
 ghen baronibus: quam postea magnis de causis commis-
 sionem reuocauit, missis literis per Flādriam & Braban-
 tiam: Nam hoc erat protinus exui omni administratio-
 ne terrarum, & nihil agere in omni ditione filij. Flādria
 verò membra, cum memoratis de sanguine proceribus
 congregata, literas reddiderunt, rationabiles causas
 pratendentes, cur filij tutelam gerere pater non posset:
 offerentes stare iuri in Parlamento Franciae, aut coram
 rege, qui supremus Flandriae dominus censeretur. Dux
 verò tum mouit in Traiectum: Nam ciues euocatū spe-
 cie pacis, episcopum tenuerunt captum. Dux autē ob-
 sessam penē duobus mensibus ciuitatem cepit. Ibi verò
 tum rebus ex sententia compositis, tam cum Geldrensi-
 bus, quā Cluensis, oratoribus noui regis Franciae oc-
 currit: Nam Ludouicus pater in fata concessit: cui vix
 pubes filius Karolus in regiam dignitatem succedit: qui
 primordia regni pace & reconciliatione pulchriora fieri
 reputabat. Venit Antonius de Burgundia Karoli ducis
 frater,

pater, consanguineus naturalis, & duce salutato, verbis regis generi suo pertentauit res componere inter ducem & rectores Flandriae, ac nubilis filij sui tutelam gerentes: in quibus erat Antonij filius, Philippus de Beueren. Sed frustrà rem tentauit. Persentiens dux quòd Brabantini conspirare inciperent cum Flandrensibus, burgimistrum Antwerpiensem Machlinia comprahensum, deduci iussit in oppidum Viluordiam: ibiq; gladio feriri, quòd conspirationem in suum principem, cui sacramenta prestauisset, & alere & augere diceretur: còquieuitq; perinde Brabantia & in fide permansit.

CAPVT XXXI.

Per tempora autem secundi & octuagesimi anni, inter alia multa quæ insignia gerebantur in multis terris, conspicua fuit mors duorum principum atate nostra in regionibus nostris maximorum. Mortuus est enim XXII. Maij rex Daniae Christiernus, princeps humanitate & clementia illustrissimus, quem sua liberalitas, quæ præcipua virtus est principum, sæpe ad indigentiam, quod dictu mirum est in tanto rege, contrusit. Sed non potuit egere diu in ijs regnis opulentissimis. Qui si rerum suarum ordinem tenuisset, quem tamen in regnis aquilonis difficile est seruare, omnium non modò nostra etatis, sed multorum seculorum clarissimus rex habitus fuisset, nunc etiam inter clarissimos aquilonariū regnorum numerandus. Circa festum quoquè diui Iacobi rebus excessit humanis victoriosus dux Brūswiccessis & Wilhelmus nonagenarius, qui comitatus plures suæ adiunxit ditioni: Euersteen, & unstorp, Hallermund, & elpe, & Homborg, quatuor comitatus cum vno dominio: Septem capitalibus prælijs (ità vocant, cum totis confligitur aciebus) dimicauit victor: quod præcipuum & ra-